

O FINANSACH W BIBLIOTECE

KODEKS ETYCZNY dla bibliotekarzy i osób prowadzących spotkania o tematyce finansowej w bibliotece

Uwaga: Tekst Kodeksu stanowi propozycję dla osób prowadzących spotkania. Rekomendujemy go jako punkt wyjścia do dyskusji w grupach i na forum. Można go uzupełnić bądź zmodyfikować zgodnie z zapotrzebowaniem nie zmieniając jednak idei Kodeksu.

1. Zadaniem bibliotekarza jest rozwijanie kompetencji osób dorosłych, w szczególności po 50. roku życia, w zakresie zarządzania finansami osobistymi poprzez narzędzia projektu „O finansach... w bibliotece”.
2. Bibliotekarz nie ocenia poziomu kompetencji cyfrowych czy ekonomicznych uczestników spotkań edukacyjnych. Bada ich kompetencje w tych dziedzinach aby jak najlepiej dostosować profil zajęć do ich potrzeb. Udziela także uczestnikom spotkań niezbędnej pomocy w posługiwaniu się narzędziami internetowymi projektu.
3. Bibliotekarz nie pełni roli eksperta ekonomicznego w trakcie realizacji projektu. Nie musi odpowiadać na pytania, dotyczące kwestii finansowych, ale przekazuje je ekspertowi w ramach konsultacji online.
4. Bibliotekarz jest świadomy, że celem projektu nie jest zobowiązanie uczestników spotkań edukacyjnych z zakresu edukacji finansowej do korzystania z usług banków czy instytucji finansowych.
5. Bibliotekarz wskazuje źródła informacji na temat finansów, ale nie doradza wyboru konkretnych produktów czy usług.
6. Bibliotekarz nie ponosi odpowiedzialności za decyzje finansowe uczestników spotkań edukacyjnych organizowanych przez bibliotekę, podejmowane na podstawie informacji, przekazanych w trakcie spotkań.

Projekt jest realizowany z Narodowym Bankiem Polskim w ramach programu edukacji ekonomicznej.

Realizatorem projektu jest Fundacja Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego,
a jego założenia są zgodne z celami Programu Rozwoju Bibliotek.

7. Bibliotekarz nie promuje usług konkretnych banków czy instytucji finansowych. Może korzystać z dostarczanych przez te instytucje informacji, by poszerzać wiedzę uczestników spotkań, ale nie wolno mu ich zachęcać do zakupu określonych produktów czy usług. Przekazuje informację, że korzystanie ze stron demonstracyjnych banków nie jest reklamą banku, tylko ogólnie dostępnym narzędziem.
8. W trakcie dyskusji czy ćwiczeń w grupie bibliotekarz nie wywiera nacisku na uczestników spotkań edukacyjnych. Nie wymaga od nich dzielenia się wiedzą o osobistej sytuacji finansowej, doświadczeniach z bankami, podawania nazw instytucji.

Zachowania bibliotekarza prowadzącego spotkania o tematyce finansowej	
Przykłady pozytywne	Przykłady negatywne
Bibliotekarz nie nakłada na uczestników zobowiązań obejmujących korzystanie z usług banków, w tym bankowości elektronicznej.	Bibliotekarz twierdzi, że uczestnicy po zakończeniu spotkań muszą korzystać z usług bankowych i założyć e-konto.
Bibliotekarz wyjaśnia, że jego zadaniem jest udzielanie pomocy uczestnikom spotkań edukacyjnych w posługiwaniu się narzędziami internetowymi w zarządzaniu finansami.	Bibliotekarz ocenia (w tym głośno, na forum grupy) braki w umiejętnościach cyfrowych uczestników spotkań, wytyka im błędy i brak wprawy w korzystaniu z Internetu.
Bibliotekarz wyjaśnia, że przykłady ofert banków czy stron internetowych, które zawarte są w materiałach szkoleniowych, służą tylko ćwiczeniom.	Bibliotekarz zachęca do korzystania z usług konkretnych banków. Przynosi dodatkowe ulotki i materiały promocyjne banków.

Zachowania bibliotekarza prowadzącego spotkania o tematyce finansowej cd.	
Przykłady pozytywne	Przykłady negatywne
Bibliotekarz odwołuje się do wiedzy ekspertów, korzysta ze wsparcia eksperckiego i konsultacji online.	Bibliotekarz stara się odpowiedzieć na każde pytanie uczestników spotkań i wyjaśnia szczegółowe kwestie finansowe, mimo że nie jest pewny swojej wiedzy. Może wprowadzać uczestników w błąd.
Bibliotekarz unika rozmów o osobistej sytuacji finansowej uczestników szkoleń.	W czasie rozmów wprowadzających, ćwiczeń w grupie, czy dyskusji bibliotekarz wywiera nacisk na uczestników, aby informowali o osobistej sytuacji finansowej (np. „a Pani/Pan ma już lokaty bankowe?, „Ile Pani/Pan płaci za korzystanie z rachunku bankowego?” itp.).
Bibliotekarz nie utożsamia się z żadną instytucją finansową, jest obiektywny, nie poleca usług żadnego z banków.	Bibliotekarz zaprasza przedstawicieli instytucji np. ubezpieczeniowych, które promują się i zdobywają klientów na spotkaniu.
Bibliotekarz ustala zasadę, że nie podajemy konkretnych nazw banków czy instytucji w trakcie dyskusji grupowych. Nawet jeśli uczestnicy podają przykłady negatywnych doświadczeń z bankami, prosi o niepodawanie nazw tych instytucji.	Bibliotekarz chwali usługi konkretnego banku czy instytucji finansowej lub promuje go w inny sposób.